

ת"פ 10446/03/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 10446-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר) 30 ספטמבר 2021

לפני
כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
פלוני (עציר)
הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), בגין מעשים שביצע נגד אחותו, הגב' **** (להלן: "המתלוננת").
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 27.2.2021 בסמוך לחצות הלילה, בכביש ליד הישוב שער אפרים, עת עשתה המתלוננת את דרכה חזרה מעבודתה בכפר-סבא לביתה בקלנסואה, ניגח הנאשם קלות את רכבה עם רכבו. אז עצרה המתלוננת את רכבה, הנאשם ניגש אליה, פתח את דלת הנוסע שליד הנהג, נכנס אל הרכב וקילל אותה באומרו: **"שרמוטה איפה את עד עכשיו, למה את בלי כיסוי ראש ורואים את השערות"**. אז סטר הנאשם בראשה של המתלוננת, נטל בקבוק זכוכית שהיה ברכבה והכה באמצעותו בראשה, והמתלוננת ניסתה להגן על ראשה עם ידיה.
3. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נפצעה המתלוננת והחלה לדמם מראשה. המתלוננת צעקה על הנאשם כי היא תתקשר למשטרה, ומשמע זאת עזב את המקום. אז התקשרה המתלוננת למשטרה, צעקה כי היא מפחדת מהנאשם ודרשה שיייעו לה. נוכח קרבתה לתחנת המשטרה, לוותה המתלוננת טלפונית עד שהגיעה למתחם התחנה, שם טופלה על-ידי צוות רפואי שהוזמן למקום וחבש את ראשה המדמם.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עוה"ד אורית מנצ'יקובסקי, הגישה במסגרת טיעוניה את גיליון הרשעותיו של הנאשם (טל/1), ותמונות שתיעדו את החבלה שנגרמה למתלוננת, ואת בקבוק הזכוכית (טל/2). בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על חומרת מעשיו של הנאשם, שנוסף על האלימות כללו השפלה והטלת אימה, ופסקו רק לאחר שהמתלוננת איימה להתקשר למשטרה. נטען כי המתלוננת מבוגרת מהנאשם, אמא לילדים ואישה

עצמאית, ובמעשיו ניסה הנאשם לשלוט בה.

5. ב"כ המאשימה טענה כי יש לנקוט בענישה מרתיעה ומחמירה כלפי תופעת הפגיעה בנשים על רקע כבוד המשפחה, ועתרה לקביעת מתחם הנע בין 12 ל- 24 חודשים. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם נטען כי הוא צעיר ועברו הפלילי מתון, אשר נטל אחריות על מעשיו, אך לא עבר כל טיפול. לפיכך עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל למשך 16 חודשים וענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם, עוה"ד עומר מסארווה, עמד בטיעונו על השיקולים שעומדים לזכות הנאשם, ובראש ובראשונה על הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ונטילת אחריות למעשיו. ב"כ הנאשם טען כי לא זו בלבד שנחסך זמן שיפוטי, אלא גם מבוכה לנאשם וקושי עבור מתלוננת.

7. לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם טען בא כוחו כי הנאשם רווק צעיר בן 24, עצור עד לתום ההליכים בשל העדר יכולת מצד משפחתו להציג חלופה, הגם שניתנה החלטה עקרונית שאפשרה זאת. עוד טען ב"כ הנאשם כי העובדה שהנאשם עזב את המקום עקב קריאותיה של המתלוננת כי תזעיק את המשטרה, מלמדת כי יש לו מורא מפני החוק ואין מדובר בעבריו, כפי שניתן ללמוד מרישומי הפלילי היחיד והישן.

8. לעניין מתחם העונש ההולם טען ב"כ הנאשם כי מדובר במנעד רחב, ובעניינו יש לקבוע מתחם שנע בין מאסר מותנה ושל"צ ועד מספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות, ועתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם כעונש מאסר.

9. בדברו האחרון לעונש הביע הנאשם צער על מעשיו, אמר שלא יחזור עליהם, וכי ברצונו להשיב את חייו למסלולם.

דין והכרעה

10. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בה הורשע נאשם בנסיבותיה, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו.

11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ולגזור את העונש של הנאשם בתוך המתחם, בין היתר בהתחשב במכלול נסיבותיו האישיות.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ונפשה, לכבודה וביטחונה האישי במרחב הציבורי, על-ידי בן משפחה- אחיה.

13. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה, המחייבת ענישה מחמירה המעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה, שתכליתה למגר תופעה פסולה ומכוערת זו. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

14. בחינת מעשיו של הנאשם בנסיבותיהם ותוצאותיהם מובילים למסקנה כי **מידת הפגיעה שפגע בערכים המוגנים משמעותית**. הנאשם הבחין במתלוננת בעת שעשתה את דרכה מעבודתה לכיוון קלנסואה; ניגח את רכבה עם רכבו- מעשה מסוכן ומעורר אימה המעיד, בפני עצמו, על נועזות; נכנס לרכבה של המתלוננת; קילל אותה והכה בראשה. הנאשם לא הסתפק בכך, אלא נטל בקבוק זכוכית שהיה ברכב של המתלוננת והכה באמצעותו בראשה. עוד עולה מהעובדות בהן הודה הנאשם, כי רק לאחר שצעקה המתלוננת שהיא תזעיק את המשטרה עזב הנאשם את המקום. עוד על חומרת המעשים ניתן ללמוד ממצבה הרגשי הסוער של המתלוננת, שתוך כדי נסיעתה מהמקום התקשרה למשטרה, זעקה לעזרה ואמרה כי היא חוששת מהנאשם.

15. לא זו אף זו, החבלה שגרם הנאשם למתלוננת, כעולה מעובדות כתב האישום ומהתמונות שהוגשו כראיה לעונש **(טל/2)** בדמות **פגיעה מדממת בראשה** שחייבה טיפול רפואי שניתן לה בתחנת המשטרה על-ידי צוות שהוזעק למקום, גם היא אינה ברף נמוך (הגם שלא הוגשה תעודה רפואית).

16. מעבר למעשים המתוארים לעיל, נסיבות האירוע מאירות את הרקע לו בצבעים קודרים ומעוררי דאגה. מהעובדות בהן הודה הנאשם עולה כי חמתו בערה בו כלפי המתלוננת משום שעשתה דרכה לביתה בשעה מאוחרת מהמקובל לטעמו, ולא כיסתה את שיער ראשה בכיסוי ראש. מכך ניתן ללמוד על כוונתו של הנאשם לשלוט במתלוננת דרך כוח הזרוע, כך שתסור למרותו ולתפיסותיו- כאילו הייתה בבעלותו. אף שהמתלוננת מבוגרת מהנאשם, והיא אמא לילדים בעוד הנאשם רווק צעיר בן 24- נראה כי אך טבעי הדבר לדידו "לחנך" את אחותו על-פי אמונתו. נדמה כי אין צורך להכביר מילים על אודות הסכנה הטמונה בתפיסה פטריארכלית זו של כוחנות כלפי בת משפחה, לא כל שכן- אחות.

17. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות כלפי בת משפחה, נפרשת על קשת רחבה החל מענישה מתונה בדמות מאסרים מותנים, כפי שטען ב"כ הנאשם, וכלה בענישה מוחשית של עונשי מאסר לתקופות ממושכות.

18. פסיקה רבה דנה בעבירות אלימות בין בני זוג, להן מאפיינים דומים ושונים. מחד גיסא, חומרה יתרה יש באלימות בין בני זוג, בשל החשיפה של נפגעות העבירה לסיכון בדלת אמות בתיהן מידי מי שאמור להגן עליהם. מאידך גיסא, אלימות בין אח כלפי אחותו היא בעלת מאפיינים מובהקים של שליטה והצרת צעדי האחות, כבענייננו, ולכן השלכה על מעגלים רחבים בתוך המשפחה.

אבחן את מדיניות הענישה הרלוונטית לענייננו, בשינויים המחוייבים לקולה וחומרה:

א. רע"פ 297/15 **ברנסון נ' מדינת ישראל** (21.1.2015) נדון נאשם שהודה במיוחס לו, בביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה כלפי אמו וניסיון תקיפה של אחותו, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, בכך שדחף את אמו, ירק עליה, הכה בפניה, אחז בשערות ראשה ודחף אותה לקיר, וכן מחץ את משקפיה לפניה כך שנגרמה לה חבלה. בהיותו נעדר עבר פלילי, נוכח נסיבותיו האישיות קשות במיוחד, ולאחר שנלקחה בחשבון העובדה כי אמו של הנאשם הביעה צער על הגשת התלונה נגדו, נדון הנאשם בבית משפט השלום למאסר מותנה, ובערעור שהגישה המדינה הוחמר עונשו למאסר בפועל למשך 5 חודשים (בהעדר שיתוף פעולה של הנאשם עם הממונה על עבודות השירות). רע"פ שהגיש הנאשם נדחה.

ב. עפ"ג (ב"ש) 2988-12-10 **קלימן נ' מדינת ישראל** (4.5.2011) נדון נאשם בן 58, נעדר עבר פלילי, המתמודד עם נסיבות אישיות מורכבות, שהורשע על-פי הודאתו בכך שתקף את אמו הקשישה בכך שמשך את שיער ראשה, השליכה על הספה וגרם לה לחבלה בקרקפת, ובאירוע נוסף בעט בה ברגלה וגרם לה לחבלה, לעונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם נדחה.

ג. רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.2011), הורשע נאשם לפי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בכך שהכה באגרוף בעינה, לאחר שאביה סירב לתת לו כסף עבור הימורים. בית משפט השלום בקריות השית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים, אף שחלפו כשנתיים מביצוע העבירה, ובני הזוג חזרו לחיים משותפים. ערעור ורע"פ שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ד. עפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), עניינו בנאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה והכה בחלקי גופה השונים ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו, בהיותם ברחוב. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, ולחובתו שתי הרשעות בתחום האלימות מבית המשפט לנוער, ונוכח המלצתו השלילי של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

19. עיינתי בפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם בת"פ (חדרה) 62082-09-17 **מדינת ישראל נ' לחאם** (17.12.2019) שם נדון נאשם שהורשע על-פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, בכך שהרים מקל בכוונה להכותה אך המתלוננת הרימה את ידה להגן על עצמה והמקל פגע בידה וגרם לחבלה בידה בדמות נפוחות

ואדמומיות. הנאשם חולה, נכה שנקבעו לו 62% נכות מבטיח לאומי, שהה במעצר 6 ימים. בית המשפט התרשם מדברי המתלוננת כי הנאשם "אדם חדש" ביחסו אליה ואל המשפחה, ולעניין העונש הסתפק במאסר בפועל כימי מעצרו, ודן אותו למאסר מותנה. אני סבורה כי ניתן ללמוד מפסיקה זו המתייחסת לאירוע קל באופן משמעותי בחומרתו, ובנסיבותיו האישיות של הנאשם.

20. המאשימה הגישה פסיקה שאינה דומה בנסיבותיה ואין בה לתמוך בעתירתה לעונש מאסר בפועל של 16 חודשים, לפיכך לא מצאתי להביאה בחשבון.

21. בשקלול מכלול השיקולים לעיל, בשים לב לחומרת העבירה שביצע הנאשם כלפי המתלוננת בנסיבותיה ונוכח מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם בגין העבירה בה הורשע הנאשם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשים.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

22. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו ובכך חסך את שמיעת ההוכחות, לרבות את עדות המתלוננת, עם כל הקושי והמורכבות הכרוכים בדבר, ולכך יש משקל ממשי לקולה בגזירת עונשו.

23. משקל נוסף **לקולה** יינתן לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בהיותו צעיר, המצוי במעצר עד לתום ההליכים לראשונה בחייו, ולחובתו הרשעה פלילית יחידה משנת 2018, בגין גניבה והונאה בכרטיס חיוב משנת 2016, הרשעה בשלה נדון לעונש מאסר מותנה.

24. דא עקא, מטרידה במיוחד **המסוכנות** הנשקפת מהנאשם לביצוע עבירות דומות כלפי המתלוננת. מעשיו של הנאשם מצביעים על עיוותי חשיבה וצורך בשליטה במתלוננת ובאורחות חייה, אף שהיא אחותו המבוגרת ממנו, אישה עצמאית ואם לילדים. בהכותו את המתלוננת היה הנאשם נחוש ללמדה "לקח", והוא אף כינה אותה בבטות ובביזוי "שרמוטה", ובכך הבהיר היטב את יחסו אליה ואת ציפייתו ממנה. הנאשם הרהיב עוז ותקף את המתלוננת לאחר שניגח את רכבה בכביש כשבמקום היו יכולים להיות עדים אקראיים, וגם בכך יש ללמד על חוסר הרסן ונועזותו של הנאשם.

25. עוד לעניין המסוכנות לקחתי בחשבון כי בהיות הנאשם עצור עד לתום ההליכים ומשלא ביקש כי יוגש בעניינו תסקיר מאת שירות המבחן, הוא לא עבר הליך טיפולי לשליטה בכעסים ולבחינת עמדותיו הבעייתיות, וספק אם חש אמפתיה כלפי המתלוננת, דבר שלא נשמע מדברו האחרון לעונש. לכן, בראייה כוללת של נסיבות האירוע כמתואר לעיל ונסיבותיו של הנאשם, אני סבורה כי הסיכון הנשקף ממנו כלפי המתלוננת **ממשי ומעורר דאגה.**

26. ודוק, אף שהנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה בדברו האחרון, התרשמתי כי דבריו נאמרו מהפה אל החוץ,

הא ותו לא. אני מתקשה להאמין כי שהות הנאשם במעצר הביאה אותו בפני עצמה לשינוי תפיסתי, שניכר כי דרוש לנאשם לשם הפחתה בסיכון מפניו. למעשה, רב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע ליחסו של הנאשם אל מתלוננת, וכך גם בנוגע לעמדת המתלוננת, תחושותיה ויחסיה עם הנאשם, היות שהמאשימה לא הצליחה ליצור קשר עמה. כל אלו אומרים דרשני.

27. מטעמים אלו הגעתי למסקנה כי לצד הצורך בענישת הנאשם כגמולו, קיימת חשיבות רבה להרתעתו מביצוע עבירות דומות, אולם זאת יש לנקוט באופן מדתי במתחם העונש ההולם ותוך מתן משקל לנסיבות לקולה.

לנוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 14 חודשים, החל מיום מעצרו 27.2.2021.

ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. הנאשם ישלם פיצויים למתלוננת בסך 2,000 ₪, וזאת ב- 4 תשלומים שווים החל מיום 1.11.2021, שיועברו למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

ניתן צו השמדה כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, בנוכחות: הנאשם שהובא ע"י שב"ס, ב"כ הנאשם עוה"ד זינאתי עמרו בשם עו"ד עומר מסארווה וב"כ המאשימה עו"ד מנצ'יקובסקי.